Lieta Nr.133041312

104AA-1042-13/32

SPRIEDUMS

Rīgā 2013.gada 10.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnesis J.Stukāns,

tiesneses I.Amoliņa un I.Logina,

rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **/pers. C/, personas kods /personas kods/,** apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 17.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 4.septembrī plkst.19.17 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona *(turpmāk - PPP CPB)* jaunākais inspektors A.Stepančenko noformēja /pers. C/ administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD760509 *(turpmāk – Sākotnējais lēmums)* par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" *(turpmāk - CSN)* 250.^{1}punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2012.gada 4.septembrī plkst.19.07 Rīgā vadīja transportlīdzekli - motociklu SUZUKI RF600R ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pa Biķernieku ielu no Brīvības gatves puses, Kastrānes ielas virzienā, kuram valsts reģistrācijas numura zīme nebija salasāma no attāluma (diennakts gaišajā laikā), kas ir divas reizes mazāks par noteikto. Pārkāpums fiksēts videoierakstā.

Sākotnējā lēmumā norādīts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (*turpmāk - LAPK)* 149.^{25}panta septītajā daļā, kura noteic, ka par braukšanu ar transportlīdzekli (motociklu), kuram valsts reģistrācijas numura zīmes nav salasāmas no attāluma, kas ir divas reizes mazāks par noteikto, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu Ls 20 apmērā.

Saskaņa ar LAPK 149^{25}.panta septītās daļas nosacījumiem, PPP CPB jaunākais inspektors pieņēma lēmumu sodīt /pers. C/ ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, /pers. C/ to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniekam, kurš ar 2012.gada 24.septembra lēmumu Nr.2984 *(turpmāk – Lēmums)* Sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

Nepiekrītot Lēmumam /pers. C/ vērsās ar sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 17.jūnija spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. C/ sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesa norādīja, ka Lēmumā ir izvērtēti /pers. C/ argumenti un pirmās instances tiesa, izskatot sūdzību nav konstatējusi citus vai jaunus /pers. C/ norādītus argumentus, kas būtu par pamatu noteiktā soda atcelšanai vai grozīšanai.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, /pers. C/ un iestādes pārstāvja paskaidrojumus, pirmās instances tiesa atzina, ka ir apstiprinājies, ka /pers. C/, vadīja transportlīdzekli - motociklu SUZUKI RF600R ar valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Biķernieku ielu no Brīvības gatves puses, Kastrānes ielas virzienā, kuram valsts reģistrācijas numura zīme nebija salasāma no attāluma (diennakts gaišajā laikā), kas ir divas reizes mazāks par noteikto, līdz ar ko pirmās instances tiesai nav radušās šaubas, ka /pers. C/ darbības kvalificētas pareizi, proti, pēc LAPK 149.^{25}panta septītās daļas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. C/ *(turpmāk – Sūdzības iesniedzējs)*, kurā norāda, ka viņu, bez jebkādas jēgas, apturējuši policijas darbinieki. Policijas darbinieki pārbaudīja autovadītāja tiesības, reģistrācijas apliecību un tehniskās apskates talonu. Viss bija kārtībā, bet vienam no policistiem nepatika kā bija uzstādīts numurs.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viens no policistiem nofilmēja viņa motocikla numuru ne no pilna cilvēka auguma, kad numura dati bija redzami, bet no tupus pozīcijas, apmēram 50 cm augstuma no zemes, tas arī bija iemesls viņa sodīšanai. Viņš izlaboja numura stāvokli, bet policists teica, ka viņam vienalga jāmaksā Ls 20.

Norāda, ka viņa motocikla numurs bija redzams, tīrs un nebojāts un uzskata, ka Ls 20 sods ir par daudz maksāt par to, ka policistam nepatīk numura leņķa grāds un vispār nepatīk motociklisti.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, lai nopelnītu Ls 20, parastiem cilvēkiem jāstrādā pilnu darba dienu. Lūdz tiesu pārskatīt lietu pamatojoties uz taisnības principu un atcelt uzlikto naudas sodu.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[20]panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Motīvu daļa

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie argumenti jau ir izvērtēti Lēmumā un pirmās instances tiesa ir pievienojusies Lēmuma motivācijai un atzinusi, ka tās pamatojums ir pareizs un pietiekams. Krimināllietu tiesu kolēģija arī tam pievienojas un atbilstoši LAPK 289.[13]panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudot apstrīdēto Lēmumu, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka minētajā lēmumā ir atspoguļoti un vispusīgi izvērtēti visi tie apstākļi, uz kuriem tiek pamatota sūdzības iesniedzēja sūdzība.

Saskaņā ar LAPK 289.[17]panta otro daļu apelācijas sūdzību, ar kuru pārsūdzams rajona (pilsētas) tiesas spriedums apgabaltiesā, sastāda atbilstoši LAPK 289.[1]panta prasībām un minētā panta pirmās daļas 4.punkta obligāts nosacījums ir norādīt kādā apjomā pārsūdz nolēmumu un kā izpaužas nolēmuma nepareizība.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzējs ir tikai formāli pārsūdzējis rajona (pilsētas) tiesas spriedumu, jo uzskaitījis tos pašus argumentus, kas bija norādīti pieteikumā Rīgas rajona tiesai.

Krimināllietu tiesu kolēģija šādu sūdzības iesniedzējas rīcību vērtē kā paviršu attieksmi pret saviem pienākumiem kā arī tiesībām. Jo tiesības pārsūdzēt tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dod vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika vērtēti iestādē un tiesā.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto par piemēroto sodu, Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka LAPK 149.[25]panta septītās daļas sankcija noteic konstantu naudas sodu Ls 20 apmērā, līdz ar to likumdevējs tiesību normas piemērotājam nav paredzējis iespēju nedz izvēlēties soda apmēru, nedz arī iespēju izvēlēties starp naudas sodu vai brīdinājumu, proti, tiesību normu piemērotajam, konstatējot administratīvu pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda veida piemērošanu un piemērojamā soda apmēru.

Tāpat, Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot lietā esošos materiālus, nekonstatē apstākļus, kas liecinātu par policijas darbinieka ieinteresētību lietas iznākumā vai vēlmi apmelot sūdzības iesniedzēju.

Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka sūdzības iesniedzēja sūdzība nesatur faktus par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas nebija zināmi, pieņemot nolēmumu pirmās instances tiesā, un, kas būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas rajona tiesas 2013.gada 17.jūnija spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. C/ **apelācijas sūdzību noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis J.Stukāns

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesnese I.Logina